

Sygn. akt II KK 160/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon (przewodniczący)

SSN Andrzej Tomczyk

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek (sprawozdawca)

Protokolant Anna Janczak

w sprawie **K. W.**,

wobec którego warunkowo umorzono postępowanie o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 7 października 2020 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść, od wyroku Sądu Rejonowego w W. z dnia 24 września 2019 r., sygn. akt V K (...),

1. uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania;
2. obciąża Skarb Państwa wydatkami postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

W dniu 30 kwietnia 2019 r. Prokurator Rejonowy złożył wniosek o warunkowe umorzenie postępowania karnego, prowadzonego przeciwko K.W., podejrzanemu o to, że w dniu 17 czerwca 2018 r. w W. przy ul. W. posiadał wbrew przepisom ustawy środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste o wadze 0,06 g brutto oraz

metamfetaminy o wadze 0, 42 g brutto, tj. popełnienie czynu z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Sąd Rejonowy w W. wyrokiem z dnia 24 września 2019 r., sygn. akt V K (...) na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne wobec K. W. warunkowo umorzył na okres próby wynoszący 3 lata i jednocześnie ustalił, że posiadał on środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste o wadze 0,05 g netto oraz substancję psychotropową w postaci metamfetaminy o wadze 0,14 g netto (pkt I). Na podstawie art. 67 § 3 k.k. Sąd ten orzekł wobec K. W. świadczenie pieniężne w kwocie 500 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej (pkt II).

Wyrok uprawomocnił się w dniu 2 października 2019 r.

Od powyższego wyroku kasację wywiódł Prokurator Generalny zrzucając mu: „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 66 § 1 k.k., polegające na warunkowym umorzeniu postępowania karnego przeciwko K. W. w sytuacji, kiedy w dacie wyrokowania przez Sąd I instancji był on prawomocnie skazany za występki z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, a zatem nie została spełniona przewidziana w powyższym przepisie przesłanka braku karalności sprawcy za przestępstwo umyślne”.

W związku z podniesionym zarzutem skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w W.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego musiała skutkować uchyleniem zaskarżonego orzeczenia i przekazaniem sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego jej rozpoznania.

Skarżący trafnie wskazał na rażące naruszenie przepisów prawa karnego materialnego przez Sąd Rejonowy w W.

K. W. stanął pod zarzutem popełnienia czynu z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j.: Dz. U. z 2019 r., poz. 852). Czyn zarzucany został popełniony w dniu 17 czerwca 2018 r.

Zgodnie z art. 66 § 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym w dacie wyrokowania, jak i w dacie popełnienia czynu) Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Warunkiem koniecznym dopuszczalności zastosowania przez Sąd przepisu art. 66 § 1 k.k. i warunkowego umorzenia postępowania jest, aby sprawca był niekarany za przestępstwo umyślne.

W przedmiotowej sprawie doszło do warunkowego umorzenia postępowania, pomimo że oskarżony K. W. w dniu 24 września 2019 r., tzn. w dniu wydania zaskarżonego kasacją wyroku, był prawomocnie skazany za przestępstwo umyślne. Wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 8 marca 2019 r., sygn. akt V K (...), został bowiem uznany za winnego popełnienia przestępstwa określonego w art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i orzeczono wobec niego karę grzywny, a wyrok ten uprawomocnił się w dniu 9 kwietnia 2019 r. Kara ta została wykonana w dniu 19 czerwca 2019 r. Ewentualne zatracie tego skazania, zgodnie z art. 107 § 4a k.k., powinno nastąpić w dniu 19 czerwca 2020 r. (k. 105 – 107).

Sąd Rejonowy przystąpił do rozpoznania przedmiotowej sprawy nie dysponując aktualnymi danymi o karalności oskarżonego, pomimo że w zarządzeniu z dnia 12 lipca 2019 r. zwrócono się o ich uzyskanie. Z akt sprawy wynika, że informacja o osobie K. W. z Krajowego Rejestru Karnego z dnia 8 sierpnia 2019 r. została przedłożona sędziemu dopiero w dniu 10 października 2019 r., a zatem już po wydaniu i uprawomocnieniu się wyroku (k. 95 – zarządzenie, k. 99 – protokół posiedzenia, k. 100 – wyrok, 105 – 107 – kara karna).

W kontekście możliwości zastosowania wskazanego powyżej środka probacyjnego, istotna jest nie data wydania uprzedniego wyroku skazującego, ale data w której wyrok ten uprawomocnił się. Przesłanka "niekaralności za przestępstwo umyślne" z art. 66 § 1 k.k., dotyczy bowiem prawomocnych skazań, które miały miejsce do dnia orzekania w przedmiocie warunkowego umorzenia postępowania (zob. wyroki SN: z dnia 17 maja 2016 r., III KK 28/16, z dnia 1 października 2010 r., II KK 141/10, z dnia 17 maja 2000 r., V KKN 104/00).

Sąd Rejonowy, orzekając o warunkowym umorzeniu, nie dysponował informacją o uprzedniej karalności K. W. za czyn umyślny. K. W. na dzień 24 września 2019 r. nie posiadał statusu osoby niekarnej, co wykluczało możliwość zastosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania.

Podkreślić przy tym należy, że warunek uprzedniej niekaralności sprawcy za przestępstwo umyślne ma charakter bezwzględny i nie zależy od stanu wiedzy sądu orzekającego o warunkowym umorzeniu postępowania. Pogląd, że w omawianej kwestii decydujące znaczenie ma obiektywnie istniejący stan faktyczny a nie wiedza orzekającego sądu został wyrażony m.in. w wyrokach Sądu Najwyższego z dnia: 1 czerwca 2016 r., V

KK 61/16; 2 lutego 2007 r., IV KK 461/06; 1 października 2008 r., V KK 238/08; 8 kwietnia 2009 r., IV KK 408/08.

Kończąc, podnieść należy, że z uzyskanych z urzędu przez Sąd Najwyższy, aktualnych danych zawartych w Krajowym Rejestrze Karnym dotyczących K. W. wynika, iż pozostaje on w dalszym ciągu osobą karaną za przestępstwo umyślne (k. 10 – 12 akt SN).

Z tych względów Sąd Najwyższy, orzekając na podstawie art. 537 § 1 i 2 k.p.k., uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.

Orzeczenie o wydatkach postępowania kasacyjnego uzasadnia treść art. 638 k.p.k.